

Megjelenik hetenként
kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Felelős szerkesztő:
SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhi-
vatal Sopron, Háromhátér 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—
Fél évre. „ 4.—
Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Az új egyetemek és a kath. érdekek.

Írta dr. Bozóky Géza, pozsonyi kir. jogakadémiai tanár.

Egy statisztikai kimutatás fekszik előttem.*) Franciaországi adatokat tartalmaz, de azért ránk nézve is tanulságos, mert előre megállapíthatjuk belőle, hogy milyen sors várna hazai oktatásügyünkre is, ha arra a lejtőre lépünk, melyre a franciák már több mint három évtizeddel ezelőtt jutottak, midőn megkezdték iskoláik laicizálását s irtó háborút üzentek a kath. paedagógának és a keresztény világnézetnek.

Alig másféltizeddel ezelőtt Franciaországban száz ujoncra még csak 6 analfabéta esett, 1911-ben pedig már 23, jöllehet harminc év alatt az elemi iskoláztatás költségei 94 millió frankról 360 millióra, vagyis 380%-kal emelkedtek. Pedig ebben a kimutatásban még nem szerepelnek a megyék és községek tanügyi kiadásai sem, s hogy ez utóbbiak terén is minő horribilis

*) Lásd „La croix” 1914. évi április 2-iki számot. („Le peuple ne sozít pas.”)

volt a növekedés, elég legyen megemlíteni, hogy például Lyonban ugyan ezen idő alatt a közoktatásügyi budget 200.000 frankról másfélmillióra szökött, úgy hogy végeredményében ma kerek félmilliárd frankra becsülik azt az összeget, melyet a franciák a közoktatásra évenként áldoznak. Ha Franciaország népességszaporulata ezen idő alatt olyan normális lett volna, minő más európai nemzeteknél, a költségek nagy mérvű emelkedése, figyelembe véve az általános drágulást, még valahogyan csak kimagyarázható volna, de a kérlelhetetlen statisztika itt is kimutatja, hogy máshol van a kutya előfelve, mert míg az elemi iskolai hallgatók száma három évtized előtt mintegy 4 millió 300 ezret tett ki, addig Franciaország ismert rendkívüli csekély születési arányszáma folytán Franciaországban ma csak mindössze néhány százezerrel van több elemi iskolai tanuló, úgy, hogy az egy-egy tanulóra esett 21.5 frankos 30 év előtti átlag ma már 72 frankot tesz ki, vagyis az emelkedés 330 százalékos, már pedig ha ez a valóságos drágulásnak

felelne meg, ez azt jelentené, hogy míg 1880-ban egy zsemlye 4 fillér volt, annak ma körülbelül 14 fillérbe kellene jönnie, s ebben az arányban egy közönséges öltöny ára ma 180 korona, egy kuba szivar 32 fillér, egy liter tej 60 fillér, egy kiló cukor 2 korona 50 fillér, egy mázsa kőszén 14 korona, egy levelezőlap 15 fillér stb. kellene, hogy legyen. Ilyen óriási drágaságtól azonban tudvalevőleg még szerencsére igen messze állunk.

Sőt ez a fenti számítás, ha igazán pontos arányosítást eszközölnénk, még lényegesen megváltoznék, ha figyelembe vennők azt is, hogy a háromszoros kiadások dacára az eredmény némely tételeiben csaknem négyszeresen is rosszabbodott, mert mint láttuk az írni-olvasni nem tudó katonai ujoncok arányszáma körülbelül ezt a megdöbbentő tényt tanúsítja. Hát ha még azokat az adatokat is beleillesztenők ebbe a statisztikába, melyek a fiatalok bűnösök szaporodásáról szólnak, ha figyelembe vennők, hogy ma átlag minden hétköznapon nem kevesebb mint 48 tizennyolc éven alóli gyermek kerül a

Hit.

*Híába minden...
Hogy szívünk forró
Fényes a szívünk.
Piros a szánk:
Hódós távolból
Titkos homályból
A bús öregség
Köszönt reánk.*

*Messziről int még...
Jaj de már sejtem
Gyors rohanással
Mint közelget:
Elmulik ez is —
A tűz kialszik
S minden érzelmet
Sirhalom fed.*

*Elvész a remény
Elhagy az öröm
Utunkon semmi
Virág sem lesz:
De a távolból
Titkos homályból
Bátorítólag
Int a Kereszt.*

Rábel Lászlóné.

A gartai mise.

Írta: Hollós József.

Hogyha minden falu, minden város megteszi, amit Bágyog falu cselekedett, hogy a papja kongruáját maga rendezzi, akkor nagy tehertől menekül a vallásügyi miniszter úr.

Mekkora munkájába került a miniszter úrnak, míg a papok kongruáját az országban rendbehozta. Bágyog falunak bezzeg nem kellett senki gyámoltása, hogy a papja fizetését rendbehozza.

És ki mondja, hogy Bágyog falu papjának a fizetése nincsen rendben. Az a kis eltérés, ami a miniszter és a bányogiak kongruája között mégis mutatkozik, elenyésző csekély. A kettő között mindössze csak az a különbség, hogy a miniszter a papi fizetést fölemelte, Bágyog viszont az ő papját leszállította.

S ha valaki még ezen a kicsiségen is megütödni talál, jusson eszébe, hogy bár a jogunkért tűzön-vizen keresztül harcba menni vagyunk képesek, ha a jogunk szolgálással, kötelességgel is jár, akkor a kötelesség alul minden irányban a kibuvót keressük.

A bányogiak papi kongruájáról a gartaiak jutnak eszembe, amint vagy harminc éve a falu házán tanakodnak: minek nekik a templom a falu közepén, ha misét egyet, kettőt mond csak a pap esztendőnkint.

Pedig a templom előtt nagy hársfa is áll. Milyen kellemes volna a fa lombzatának árnyékában tölteni el az időt szent misére várakozóban. Nyáron, vasárnapon, mikor aranyat szítal a nap a falomb között fehér szoknyás, piros cipős leányokra, akik rozmaringos imádságos könyvet szorongatnak, azután kékdolmányos legényekre, akik pörge kalapra pávatollat tűzdelnek. Az öregének is jutua hely a fa alatt. Pad is kerülne. Pipára is gyujtanának. A fiatala táncról, a véne időjárásról, természetéről váltana szót, míg a káplán a kapuvári plébániáról ide sétálna.

Mert való, hogy Garta falu csak leányegyháza Kapuvárnak, de viszont való, hogy Kapuvárban két káplán is van. Garta pedig Kapuvártól csak olyan távol esik, hogy a Laky Lajos háza még Gartán van, házi kertje meg már Kapuvárban. Kis séta a papnak az útja a gartai templomig. Misézhetne legalább vasárnap hát a káplán.

Garta falu előjárói hát tanakodnak, próbálkoznak, valami küldöttséget a plé-

Likőrök, pezsgők, borok, compotok, bonbonok,
felvágottak, konzervek, szalámi és mindenféle
sajtok legnagyobb választékban kaphatók

Gruber János

csemegekereskedésében

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 131. szám.

francia bíróságok elé, akkor lehetne csak kellőképen és hűen bemutatni, hogy mire vezet az, ha Isten nélkül, az u. n. „laikus erkölcsstan“ alapján nevelik a fiatal nemzedéket. Ezért a szégyenletes és nagyfokú szellemi sülyedéstről tanuskodó eredményért kellett tehát kidobni az iskolákból a katolikus szerzeteseket és apácákat, emelni az adókat és pénzt kiadni azért, ami eddig jóformán semmijébe sem került a francia polgároknak s mely közoktatás mégis sokkal intenzívebben vitte előre Franciaország kulturáját.

Ime előttünk a példa, hogy mit várhatunk Magyarországon is, ha átengedjük a teret az u. n. „szabadgondolkodók“-nak kiknek elnevezésében szintén szerepel a „szabad“ jelszó, mely azonban a valóságban csak azt jelenti, hogy a hol ők uralomra jutnak, ott nem a szabadság érvényesül jobban, hanem csak a garázdálkodás lesz szabaddá, mely végeredményben azután a legnagyobb zsarnokságra vezet.

Azoknak az eszméknek tehát, melyeket oly példátlanul vakmerő módon okoznak nálunk a „fölvilágosodottság“ és „liberalismus“ jelszava alatt széthinteni, terjeszteni, a lehető legerélyesebben útját kell állnunk. Különösen azon a téren, hol a mételey széthintése a legtöbb eredménnyel kecsegtet, mert olyanokat ejt hatalmába, kik alig 1—2 év múlva máris vezetői szerephez juthatnak a közügyek körül. Ezek a helyek pedig a tudományos főiskolák: az egyetemek, melyek éppen jelenleg állanak előtérben, mert két új egyetem áll jelenleg szervezés alatt.

Elképzelhetetlen az a kár, melyet a jóformán semmiféle ellenőrzés alatt nem álló egyetemi tanár hallgatóságá-

ban néhány hónap alatt véghez vihet. Nincs ugyanis olyan tantárgy, melynek előadásába nem lehetne az istentagadó, modernista, monista, és még nem tudom hányféle katolikus-ellenes tanokat belekeverni.

A legszárzabbnak látszó studium is nem egyszer nyújt alkalmat, hogy a tanár kigúnyolja és nevetségessé tegye legszentebb igazságainkat s ezen a réven megingassa tanítványainak hitét s ha egyebet nem ér el, legalább a kétely csiráit vetette el szivükben. Nem ismerek egyetlen egy tantárgyat sem, hol erre egy ügyes tanárnak alkalma ne nyílne, viszont, ha akarja, beszédébe ne szője közbe az Egyház és tanításai iránti tisztelet jogosságát és észszerűségét. Vegyük pl. a jogi tárgyakat. A jogi tantárgyak vagy tételes törvények és szabályok magyarázatából állanak, vagy pedig elvont principiumok és nézetek kritikai fejtegetései. Az előbbi esetben az erkölcsi alapelvek a legszorosabb összeköttetésben vannak a tételes rendelkezésekkel, hiszen a jog alapján véve nem más, mint egy erkölcsi szabály, vagy annak valamely következménye gyanánt kimondott elv, mely a méltányosság és igazságosság együttes hatása folytán parancsol, enged meg vagy tilt el valamit. S éppen ezért a jogtanár nem mellőzheti az erkölcsant, adja bár elő a polgári perjog száraznak látszó, valójában pedig nagyon is tartalomdús paragrafusait vagy a hiteltörvények legridegebb és szinte unalmasnak látszó szakaszait. Ezekbe a tárgyakba életet kell önteni, meg kell rajzolni a háttérrel, rá kell mutatni a judikatura nyomán a reális életben való nagy jelentőségére, mert a tanár kezei alól

kikerülő ifjúság röviden törvényhozó, bíró, ügyvéd, köztisztviselő, egyszóval a közélet emberévé válik, kinek nem elég könyv nélkül ismerni a hazai jogot, hanem annak szellemébe is bele kell hatolnia, hiszen reá vár az a feladat, hogy az elsajátított szabályokat az életben alkalmazza, azt javítsa vagy megrontsa. Ezért tartanám én szükségesnek, hogy a hazai jogi fakultásokon az erkölcsantnak is legyen mindenütt tanszéke. Aki ismeri Lehnkuhnak és Jehlicskának a polgári törvénykönyvhöz irt kommentárjait, bizonyára nem fogja kétségbe vonni ennek igazságát. (Folyt. köv.)

A jegyzők nemzeti hivatása.

(Cs.) Ritka hivatal, mely annyira összenőtt a mi népünkkel, mint a jegyzőké. Legrégibb királyunk névtelen jegyzői a mi népünk legrégibb ügyes-bajos dolgait is feljegyezték, és érdekes: az a gondolkodás fonala, amely okirataikon és feljegyzéseiken átvonul, — teljesen népies. Árpádházi királyaink alatt, sőt későbbben is az írás művészete elég nagy ritkaság lévén, az írásba foglalt hagyományaink javarésze az ő kezükből került ki. Későbbben ez a tisztség a tanítókéval egybeforrott, s ugyanaz az iskolamester, aki a kis falusi csemetéket a betűvetés művészetére tanította, lett a felnőtt polgárnak hivatalos tolmácsa, okiratainak szerkesztője, adójának kivetője, beszédője s tovább szállítója; ügyes-bajos dolgában tanácsadója és sok esetben ügyvédje is. Ennélfogva senki sem ismerte a falusi nép állapotát és helyzetét, gondolkodását és felfogását, örömet és bánatát olyan alaposan, mint éppen a tanító-jegyző. De ragaszkodott is hozzá a mi népünk. Nem volt az a paszita, disznótör és lakodalom, amelyre ő hivatalos és igen szívesen látott vendég nem lett volna.

Az irodalomba és a szinpadra is került egy-egy példányuk: báró Eötvös József

bániára útnak indítanak. Tapogatózni, puhatolózni. Ha lehet, a főurat a vasárnapi mise szükséges voltáról meggyőzni. Hogy sardjadjon a hitnek vetése, ha eső nem éri? A szent mise pedig hogyan volna a hit vetésének esője.

Am a főúr válasza éppen nem megnyugtató.

— Örömet teljesíteném — így szól — a gartai hívek méltányos kérését, ha módomban állana.

— Hogyne állana? Mikor két káplánja is van.

— Való igaz, hogy két káplánom is van. Csakhogy az egyik Vitnyéden van elfoglalva, a másikkra meg itthon van szükség.

De a gartaiak ami dolgot a fejükbe vesznek, arról nem egykönnyen mondanak le. Hogyha a plébánián nem kapták meg igazukat, majd segítenek a dolgon. Hogyan? Az ügyet egyszerűen fölőbb viszik. Ott a püspök. Mirevaló az ő méltóságos állása, ha nem a főpásztoroskodásra. A plébános úrnak lehet, hogy nincs módjában a kérés teljesítése, hanem a püspöknek, annak bizonyára módjában leszen.

Előkerült hát a lábából buzavirágkék öltözet, hegyesorrú csizma. Bokorra kötött feketelesely nyakkendő, fejre az új kalap. Útrakerekedett a nagy küldöttség, el a püspökhöz, Isten nevében. Bezzeg a főpásztorban nem is csalatkoztak. Lelki örömről beszélt, amit a hívők kérése ő benne ébresztett. Menjenek Isten hírével haza. Vigyék meg az otthonvalóknak az áldást, vigyék meg az örvendetes hirt, hogy lesz Gartán mise...

És ime, kék ruhájokban a küldöttségi tagok alig hogy visszaérkeznek, jön a főpásztor levele, az örvendetes ígéretnek megpecsételése.

A falu képviselő testülete nyomban ülésre gyűl, amelynek a püspöki levél, a szent mise dolga az egyedüli tárgya.

A törvényszoba festetlen asztala körül szinte katonának tetszik a sok kékruhás ember. A bíró pápaszemet keres. Föláll, a püspöki levelet olvassa. Néma figyelem.

Főpásztori kötelességből, atyai szeretetből, a hívek lelki üdvössége érdekében a püspök a gartai templomban minden nap rendel szent misét.

— Mindennap — hangsúlyozza Németh György, a bíró, hogy a tanács tagjai jól meghallják. — Mindennap lesz mise. A püspöknél hát nem hiába jártunk.

— Szemesnek áll a világ — mondja nyírt bajuszába és mosolyog Hegyi Sebestyén, az öregesküdt.

— Csak mernyi kő — biccent Okhecz Fábán tanácstag.

Németh György bíró a kisbíróért kiált, kezében még a püspöki levél.

— Hun vagy kisbíró? Hun vagy Balázs?

— Ehun vagyok.

— Akaszd a dobót a nyakadba, dobold ki: tudja meg örege, apraja a falunak, a mai napságtól fogva mindennap lesz Gartán mise.

Balázs a parancs szerint cselekszik. Mogyorófabotot sarokba támaszt. Dobót a nyakába akaszt. Siet ki. Csakhamar behallik „dobverő“ pálcák amint zengetik, pergetik

a dob fenekét. És szinte látszik, a dobszóra a dobos körül amint gyűlnek, gyülekeznek.

De bent a tanácskozó-szobában még nincs vége a levélolvasásnak. Németh bíró olvassa.

A gartai misére a püspök harmadik káplánt rendel.

— Ez a helyes — jegyzi meg Németh bíró.

— Így a rendje — toldja meg Hegyi esküdt.

— Csak mernyi kő — biccent Okhecz tanácstag.

Már a bíró a levélnek a végére ér: ... A miséző káplánt pedig ... a gartaiak fizetik.

— Hát még mit! — kiált a bíró s a levelet az asztalra ejti. S a hát még mit visszhangozza a tanácskozó-terem.

— Hogy mi fizessük!

— A káplánt!

— A papot is fizetjük!

— Meg-meg teher a falu nyakába!

— Csak mernyi kő!

— Szaladj Fábán a kisbíróért! Ne doboljon. Nem lesz mise.

... Harmadik nap megint a püspök előtt a kék ruhás küldöttség.

— No gartaiak — szól szeliden a püspök — megköszönni jöttetek-e a szent misét?

— Bárcsak megköszönni gyűhetnénk.

— Hát?

— Nem megköszönni, hanem leköszönni jöttünk, kegyelmes püspök ur.

„A falu jegyzője“ című regényében, s a „Peleskei nótárius“ színműben.

Még vagyunk életben nem kevesen abból a korból, mikor az iskolamester a falu jegyzője is volt, és a szénatermés eladása, vagy a szarvasmarha apaállat beszerzése, vagy a bírói számadások felolvasása után az esküdtekkel együtt az áldomás részese. A rossz nyelvek azt mondják, hogy abban az időben az elszítt szivarokat s a bíró új kalapját is a bika vételárába lehetett becsempészni.

Jött egy újabb kor a hetvenes években. A jegyző a tanítónak, azaz az iskolának bucsút mondott s a jegyzőség különálló hivatallá alakult át.

Igy tartott ez vagy negyven esztendeig. A jegyzők ezen idő alatt mind nagyobb és nagyobb terhet kaptak a vállukra. Alig volt az országban olyan hivatalnok, akinek annyi főlebbvalója lett volna, mint a falusi jegyzőnek. A főispán, alispán, árvaszéki elnök, megyei tisztviselő, kir. törvényszék, telekkönyvi hivatal, adófelügyelőség, adóhivatal, járásbíró, szolgabíró mind-mind általa érintkeztek a község előljáróságával és egyesekkel. Még a járási végrehajtó is. Neki kellett jelentést tennie a szerbtövis kiirtásáról és a zsemlye súlyáról is.

De mindez a hivatalbeli ténykedés, akármily terhes és rosszul díjazott volt is, ezer és ezer szállal fűzte a jegyzőt a falusi néphez. De épen e tágkörű működésükből fejlődött ki a jegyzők nemzeti hivatása, s a falu népén meglátszott, milyen ember a jegyzője.

Hogy a legutolsó években megélhetési viszonyaikat javították, annak csak örülünk; méltó a munkás az ő bérére! Hogy legújabb hivatalukat az állami hivatalok közé sorozzák, afelől különbözők lehetnek a vélemények.

Mi csak egyet szögezzünk le: hogy a jegyzői karnak eddig is nagy és fontos volt a nemzeti hivatása, s az marad a jövőben is!

Három tényező tarthatja meg a magyar nemzeti és keresztény alapon a mi jó magyar népünket: a pap, jegyző és tanító. Ha ez a három tényező megérti, támogatja egymást; ha hazafias és keresztény érület hevíti a keblüket, ők a népnek leghivatottabb vezetői lévén, a népnek legnagyobb jótévedői is!

Ezért nagyon, de nagyon óhajtjuk, hogy a megye jegyzői kara el ne térjen régi nemzeti hivatásától; ellenkezőleg a népre nehezedő nagyobb terhek, kívülről jövő erősebb csalogatás, erkölcséből és hitéből való kiforgatás veszélye ellen, álljanak a régi kipróbált hűséggel népünk mellett. Hisz ők is vér az ő véreből, csont az ő csontjából. Ha így lesz, amit bizton remélünk, akkor népünk is a régi tisztelettel, bizodalommal és szeretettel fogja őket továbbra is körülvenni.

Új nemzedéket!

Ha restaurálni akarunk, ha jobb állapotokat akarunk létesíteni, az ifjúságon kell kezdenünk. Aki már életének javarészét betöltötte, nehezen áll be újabb, vagy újult erkölcsi elvek és küzdelmek szolgálatába. Helyesli talán őket s ha nem esik nehezére, itt-ott lendít valamit, de nem azzal az egész munkaerővel, azzal a teljes lelkesedéssel, amely a nagy eszmék diadalához szükséges volna. Legbiztosabb restauráció az ifjúság előkészítése. Ennek lelkét kell megtölteni az új vagy újult elvekkel, ennek lelkesedését, ügyszerető odaadását kell kiváltani, a diadalserzést ennek életfeladatává kell kitűzni s ennek megfelelő neveléséről kell gondoskodnunk. Hiszen ezerszer ismételt mondás: Akié az iskola, azé a jövő. Ezért van, hogy a világnézletek harca legélesebben az iskola körül folyik. „Az iskola az egyház leánya“, mondják a diadalmas világnézet harcosai. „Az iskolákat államosítani kell és a vallás-

oktatást ki kell vinni az iskola falai közül, annak ott nincs helye“, — mondják az egyház ellenfelei. S hogy a tanítóságot minél jobban megnyerjék a maguk számára, az állami tanítóságnak jobb fizetést, gyorsabb előmenetelt és családi pótlékot biztosítanak, míg a felekezeti iskolák tanítósága számára kért azonos fizetés megadása elé akadályokat gördítenek. Az egyház híveinek tehát első sorban az iskolát kell védeniök, ha kell, még súlyos áldozatok árán is.

A kath. tanügy szép fejlődésnek indult. A világon elterjedő modern pedagógiai elvek nem maradnak rá hatás nélkül. A gyermektanulmányozásnak, kísérleti pedagógiának, szociális pedagógiának, állampolgári nevelésnek, a személyiség pedagógiájának a kath. tanfériak táborában is kiváló munkásai vannak s munkásságuk eredménye, hogy a kath. iskolák tanításterve és munkája egyre tökéletesedik.

A tanítás alapoz, javít, könnyít s elősegíti a megélhetést, a földi boldogulást. De van magasabb feladata is: a nevelés. Nevelésének célja a jellem, még pedig a vallás-erkölcsös jellem. Ezt a célt az iskola számtalan pedagógiai mozzanattal igyekszik elérni. Munkájának azonban igen sok az ellensúlyozója. Hiába veszi körül azt a tanulót napi 4—6 órán át a nevelő gondos figyelme, hiába van a tanuló ezen idő alatt az iskolában uralkodó nemesebb szellem hatása alatt, mert a napnak többi órájában sokkal több rontó és lealacsonyító hatás érheti. És mivel az emberi gyarló természet könnyen hajlik a rosszra, mivel az ifjúság lelke még kevés ellentálló erőt tud kifejteni, lelkében megtántorodik s a rossznak szegődik szolgálatába. Az iskolának tehát segítségére van szüksége. Ezt a segítséget pedig elsősorban a szülőktől, a családtól várja. Régen hitvallásos polgári erkölcs uralkodott a családban s nemes erkölcsi fegyelem alatt állott a család minden tagja. Ma a családi élet nem oly egységes, oly fegyelmezett. Vagy a munka, vagy a szórakozás széthajtja a családot s csak néhány óra, talán csak néhány negyedóra az, melyet a családi kör együtt tölt. Így nem is alakulhat ki az az egységes házi szellem, az az erkölcsi családi fegyelem. Ezen változtatni kell. A szülőket lássák be, hogy az iskolától lehetlenséget kívánnak, ha attól várnak mindent, anélkül hogy ők maguk is segítségére sietnének. Ha új nemzedéket akarunk, új elszántságra és közreműködésre számítnak a szülők részéről. Ezáltal szolgálhatja legjobban a szülő a restaurálás művét, ez által segít fölnevelni és talpra állítani egy új nemzedéket.

Szentmihályi.

Fehér vasárnap.

„Quasi modo geniti!“

E vasárnapon, ha kimegyünk a nagy természet szabad ege alá, megtelik hívő lelkünk sok édes, boldog érzéssel. A tisztán kéklő ég, zöldelő rét, fákön a fehér virágok fehéren hullámzó képének látása álomba ringat. Álunkból úde, tavaszi szellő szárnya röpi a magasba, a mindenség Alkotójához, ki ragyogó verőfényt hullatván a földre, elősegítette égi erővel a föld megújulását. Szívünk hálaérzete ébred, hogy az isteni szív jóságának melege fölolvasztotta telünk rideg jégpáncélát; hogy langyos napsugarakon való sütkézés közben a frissen pompázó új, életerős tavaszról új életkedvet meríthetünk. Hogy eloszlott a földi elmulás árnyéka s amint újra fölélédt a holt természet: halálunk után a föld megújulásának példájára föltámadásunkkal mi is bizton remélhetjük, várhatjuk — az örök életet.

... E vasárnapon tették le hajdan az újonnan megkeresztelték azon fehér ruhát, melyet a kereszttség alkalmával kaptak, s

egy fehér viaszból készített s a pápától megszentelt „Agnus Dei“ képét függesztették magukra, hogy a kereszttségben nyert ártatlanságukra mindenkor visszaemlékezzenek. E vasárnapot másként még „Quasi modo“-nak is nevezik, mert a misekezdet szent Péter apostol ezen szavaival kezdődik: „Quasi modo geniti.“ Az apostol ezen szavai közvetlenül ugyan az újonnan keresztelteltekre vonatkoznak, de érteni kell azokat az újonnan megtértekre is, kiket int, hogy kívánczozzanak lelki eledel után...

E vasárnapon megkönnyebülvén már tengernyi bűnök súlyától, megerősödvén égi eledel, a szent áldozás által: megtisztult lelkünkbe boldogság suhan; röpke szárnyain vigan, könnyedén emelkedhetünk a magasba, hol báránnyelűk úsznak az égen, fehér fodrozatuk csillog-villog. Fényben ragyogva hirdetik az új életre kelt tavaszt, mely fehér virágok illatos koszorúját fonta már a nagy természet homlokára. Új életre sarjadzik a fakadó rügy; bimbók pattanása bokrokra új, zöld lombot varázsol; az erdőnek sok ezer fája is gyorsan kinőtt sok millió levelével hálát suttog Teremtőjének, a millió életet kisugárzó örök Alkotónak; boldog üdvivalgásba törnek erdő, mező, liget dalos madarai, csattogó ajakkal dicsérvén az örök élet Urát.

Úde, balzsamos légtelen tisztán csengő madárdal; tengernyi fehér virággal, ékes gyümölcsfa illatával; friss, tavaszi lélek imájával mind dicsőíti az Örökkévalót, kiből fakad az éltető erő, az úde tavasz — az Örök Élet! —di.

Hirek.

Kiadóhivatalunk kérelme!

Kérjük tisztelt elobarátainkat, kik lapunk eddigi számaiból megismerték lapunk irányát és tartalmát, hogy előfizetésüket bejelenteni szíveskedjenek. Hogy pedig senkinek ne alkalmatlankodjunk, sem pedig magunknak szükségtelen kiadásokat ne szerezzünk, kérjük azokat, kik előfizetőink sorába nem léphetnek, hogy e harmadik számot nekünk küldjék vissza, mert különben ezen szám megtartása után előfizetőink kellene őket tekintenünk. — Ezen számhoz előfizetőink kényelmére postautalványokat mellékelünk.

Esterházy Miklós herceg a soproni dispensaire részére 1000 koronát adományozott, jelezvén ezáltal is jótékony, főúri gondolkodását: hogy a szegények és betegek sorsát mennyire a szíven viseli. Észleljük, hogy a dispensair működését a megye legelőkelőbb körei támogatják; a bőkezű adományok napról-napra érkeznek. Ez a körülmény, a kezdet nehézségein, az anyagiakon túlesve, tán elő fogja segíteni azt, hogy a szegény tüdőbetegek részére a tiszta levegőjű Sopronban nemcsak vizsgálati állomás, hanem a város területének valamely szélvédett, erdős helyén üdülőhely is létesíthessék. Mert mit használ a betegeken a baj konstataciója, ha őket állandó gyógykezeléssel az életnek nem tudják megmenteni.

Adomány. Szöllősi Pfeiffer Konrád a város szegényeinek 1000 koronát juttatott. Nemesszívű cselekedeteért hálás elismerés illeti.

Temetés. Édes anyját vesztette el Pa y e r Géza sopronhorpácsi intéző; az elhalt 74 évet élt. Dr. Vogel József vármegyei főorvos nővérét siratja az elhunytban. A temetés f. hó 17-én délután 4 órakor ment végbe Sopronhorpácson. Megjelentek a temetésen a vármegye előkelőségei, köztük dr. Baán Endre főispán és Hajas Antal vármegyei alispán, nemkülönbén nagy számban a

tekintélyes papság, széleskörű lakosság és a környékből számosan. Koszorút küldöttek: özv. Széchenyi grófné, Esterházy Mimi grófné, Széchenyi Péter gróf, Baán Endre s neje, Rákosi Szidi, a rokonság tagjai. Részvénytárgyalást küldött táviratilag, jelezvén, hogy a megjelenésben gátolva van: özvegy Széchenyi grófné, évtizedek óta tartó nagyra-becsülése jeléül. Láthatjuk mindezekből, hogy az Istenben boldogult életében mily nagyra-becsülésben részesült, mily általános igaz közszeretnek örvendett. Találjon lelke örök otthont a boldogok hazájában.

Halálesetek. Folyó hó 11-én hunyt el Payer István volt vármegyei tisztviselő, a Kath. Körnek buzgó pénztárosa. Temetése 14-én volt, melyen megjelent Hajas Antal alispánnal együtt több megyei tisztviselő; továbbá Bermann Géza műszaki postatanácsos, a Kath. Kör elnöke és számosan a kör tagjai közül.

Jegyzői gyűlés volt e hó 15-én Felsőpulyán Pleininger József főszolgabíró elnökelete alatt, melyen a jegyzők fizetésrendezéséről tárgyaltak.

A dunántúli rabsegélyező-egylet e hó 19-én délelőtt fél 11 órakor a soproni kir. ügyesség helyiségében közgyűlést tart. A napirend legfontosabb pontja az új alapszabályzat tárgyalása. Megemlíti ezúttal hogy Mészverem község belépett az egyesület alapító tagjainak sorába.

Az ipartestület közgyűlése. A soproni ipartestület április hó 26-án tartja Sopronban, a kamarai székházban évi közgyűlését.

Az önkéntes tűzoltó-egylet f. hó 17-én tartott rendkívüli ülésén Zergényi Jenő dr. elnöke mellett Zügn városi erdőmesternek bizalmat szavazott. A gyűlés megbízásából Zügn bizottság kereste föl, melynek kérelmére lemondását visszavonta.

Hangverseny. A „Haydn-Mozart-Beethoven Kör“ e hó 19-én (vasárnap) érdekes műsorral hangversenyt rendez. A rendes helybeli közreműködőkön kívül vendégművészl jóhírnevű földink: Berla Károly valamint Goldner Julia (zongorán) és Bettmayer Erzsébet (cellon) fognak résztvenni a hangversenyben, mely a kaszinó kistermében esti 8 órakor kezdődik.

Háztartási tanfolyam. Ugy látszik bevált, mi eléggé érthető. Dicsérhetjük ezen végtelenül praktikus, szép, életrevaló eszme megteremtőjét. A mai nehéz megélhetési viszonyok mellett, e drága világban a takarékoság elve ugyanis legelső sorban csakis a háztartásban érvényesülhet. Okosan cselekszik tehát minden város, minden község, amely ilyen tanfolyam létesítését hathatósan elősegíti. Sopronban is volt már ilyen 8 héti tartó tanfolyam, mely a háztartás minden ágára nézve adott bő felvilágosítást, igaz utbaigazítást. Mostan pedig Ruszton nyílik meg ilyen, és pedig május 1-én s itt már annyian jelentkeztek, hogy e háztartási tanfolyam megtartható lesz. Végződjék az itt is szép eredménnyel.

Évi közgyűlés. A soproni kerületi munkásbiztosító pénztár f. hó 19-én (vasárnap) d. e. 10 órakor tartja évi közgyűlését. A munkaadókat és munkásokat 100—100 küldött képviseli a közgyűlésen. A pénztár terjedelmes nyomtatott jelentésben számol be működéséről, melyet a küldötteknek ismertetés végett megküldött.

A sajtótörvény végrehajtási utasítása megjelent. Áll nyolcvan szakaszból és nem hogy enyhítések tartalmazza, ellenkezőleg: nem egy részében szigorítja az új törvény ismeretes szakaszait. Így például büntetés alá esik, aki a nyilvánosság kizárásával tartott tárgyalásról vagy főtárgyalásról, továbbá a polgári bíróság előtt megindított házassági, a születés törvényességének megállapítása, gondnokság alá helyezés, elmebetegintézetbe, vagy kórházi elmebetegosztályba való fölvétel, vagy onnan elbocsátás iránti ügyben beadványt vagy

hatósági iratot közzétesz, vagy általán ilyen tárgyú esetről hirt ad.

A szövőipar technikája. Ezen a címen Dávid Lajos soproni jónevű szabó-mester f. hó 28-án az Iparegyesület tagjai részére a Rosenstingl-féle vendéglőben előadást fog tartani. Kimerítően fogja ismertetni a különféle szövetek sajátosságait, tartósságát és készítési módját. Az egyesület vezetősége ezen előadáson szívesen lát minden érdeklődőt.

Tanítói kertilletmény. A vallás- és közoktatásügyi miniszterium 5559/1914. sz. körrendeletében kimondja, hogy „az 1913. évi 16. t.-c. értelmében kertilletmény vagy annak váltsága csakis azoknak a községi és hitfelekezeti elemi iskolai tanítóknak jár, akik lakásilletményüket természetben élvezik; a lakáspénzben részesülő tanítóknak ellenben nem. Ama tanítóktól azonban, akiknek részére az iskolafenntartók az 1907. évi 27. t.-c. hatályban volt a lakpénzen kívül még kertlet vagy kertilletményt is biztosítottak, ez utóbbi most sem vonható meg, mert arra szerzett joguk van, ám a tanító személyében beálló változás esetén az utód kertilletményre már nem tarthat igényt.“

Uti bizottság ülése. A tavasz folyamán megrongált megyei utak helyreállítása módzatainak megbeszélésére e hó 17-én vármegyénk agilis alispánja összehívta az uti-bizottság tagjait, a járásfőszolgabírákat, mely ülésen a további szükséges teendőkre nézve megállapodtak.

A magyarországi munkások rokkant-és nyugdíjegylete soproni fióka f. é. május hó 24-én a sörgyár összes helyiségeiben özvegy- és árvaalapja javára nagy népünnepélyt rendez.

Footballmérkőzés. A SIKMTK. vasárnap (19-én) a csendőrlaktanya melletti téren d. u. 1/2 órakor barátságos mérkőzést tart a bécsi második helyen álló második osztályú „Hellefort“ csapatával. Ez utóbbi csapat már a múlt évben is mérkőzött a SIKMTK-val 4:0 eredménnyel a bécsiek javára. Remélhetőleg a jó conditioában levő SIKMTK. csapatnak sikerülni fog e mérkőzésből győzelemmel kikerülni.

Nyagyszabású nyáriünnepély. A Soproni Iparosok Egyesülete 1914. június 28-án, kedvezőtlen idő esetén 29-én az elaggott és segélyre szoruló iparosokat segélyező alapja javára az Erzsébetkertben egy nagy-szabású népünnepélyt rendez. Az egyesület célja az, hogy a már meglévő 3000 koronás hasonlócélu alapját mulatságok rendezése által 10.000 K-ra növelje, hogy így a segélyre szoruló iparosokat, esetleg ezek özvegyeit is hathatósabb támogatásban részesíthesse.

Lóosztályozás. Honvédelmi miniszteri rendelet alapján a városi tanács közhírré tette s fölhívta mindazokat, akiknek birtokában ló, vagy fogatos jármű van, hogy az 1914. évi április hó 16-tól 24-ig terjedő 8 nap határidőn belül lovaik, illetőleg járműveik számát és nemét, valamint a lovaikhoz tartozó felszereléseket a város katonai ügyosztályánál (városház II. em.) bejelentsék. Aki az említettek bemutatása tekintetében a fennálló törvényes rendelkezéseknek nem tesz eleget, kihágást követ el és 200 koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntetettik.

„Központi Tejszövetkezet és Vajgyár.“ Nemrég volt Sopronban, a Soproni megyei Gazdasági Egyesület által életrehozott „Központi Tejszövetkezet“ alakuló gyűlése, amelyen 12 tejszövetkezet és 14 nagytermelő képviseltette magát. A gyűlésen Seligmann Kelemen elnökké, Bauer József plébános, Kocsis Sándor, Németh Gyula, Chapó István a tejszövetkezetek részéről dr. Mesterházy Ernő, Schreiner Jenő, Bauer Ottó, Payer Géza, a nagybirtokosok részéről igazgatósági tagokká választottak. A felügyelő bizottság tagjai: Östör Lajos, Konrád Rezső, Ács Béla. A tagok a központ részére eddig naponként 10.000 liter tejet és 1000 liter tejszint biztosítottak. E mennyiség egy

harmada mint tej, kétharmada pedig mint vaj kerül forgalomba. Az intézménynek nagy közgazdasági jelentősége különösen abban rejlik, hogy az értékesítés központosításával egyrészt az újabb időben, mindjobban elterjedő külföldi vaját a hazai piacról leszorítja, másrészt a magyar tej és tejtermékeknek a külföldön való elterjedését előmozdítja.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számában a betűhasárok hibás eltörlése folytán Rábel Lászlóné úrnő által kedvesen megírt gyönyörű tárcájában a bekezdések sorrendje fölcserélődött. A tárca a következő elhelyezéssel olvasandó: A második oldalnak első félhasájában „P í s t i é d e s a n y j a stb.“ szavakkal kezdődő, egészen a második félhasáb végéig terjedő részének, az ezen számban megjelent tárca elejére kellett volna jönni hogy e magasban szárnyaló tárca, „a magasba az Úr trónusához“ szavakkal végződjék. Ezen végzetes nyomdahiáért kedves murkatársnőnk s szeretett olvasóink szíves elnézését kérjük.

Milyen lesz a választásra képesítő bizonyítvány szövege? — Az 1913. évi XIV. t. c. 73. §. értelmében bélyegmentes.

Bizonyítvány.

X. J. (község, vármegye) lakos, a ki (község, vármegye, ország, év, hó, nap) született, az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1913. évi XIV. t. c. 51. §-a értelmében alakított állandó bizottság előtt a mai napon az egész országra érvényesen egyszersmindenkorra igazolta, hogy írni és olvasni tud.

Kelt

biz. tag.

elnök.

(Az elsőfokú közig. hatóság pecsétje.)

Nők világa.

Úgy tanultuk a szent írásból, hogy Isten a nőt ösatyánknak érző oldalából, a szeretet erős várából teremtette. Elmondhatjuk tehát a nőről általánosságban, hogy az igaz, mély érzelmek különösen a nő szívében lakoznak; a panasz nélkül való türés, önmegtartózkodás, lemondás, szenvedés elsősorban a női szív tulajdona s e tulajdonok mellett a tiszta, önzetlen szeretet, az igaz nemes gondolkodással párosult lelki jóság, nemesség, elsősorban csakis igazi, ideális nő szívében él. Oly szép tulajdonságok mindezek, melyek a nőt eszményi magaslatra emelik; melyért a női nem iránt igaz elismeréssel, hódolattal kell viseltetnünk, mert ha áll, hogy a férfi a társadalom esze, a nő bizonyára annak a szíve.

A feministák ezen állításommal nem lesznek megelégedve; érzékenység, csupa féltékenységből azt is maguknak fogják vindikálni, hogy az észbeli tehetséggel ők éppen úgy meg vannak áldva, mint a férfiak s ezért a keresztényies szempontból vett női kötelességek mellőzésével azt fogják hangsúlyozni, hogy a férfiakkal teljesen egyenlő családi, társadalmi s politikai jogok őket is megilletik. Nem akarunk ezen nőkérdés ily értelmű megoldásának jelenkori törekvésével szembehelyezkedni; nem kívánunk ezuttal e modern felfogással polémiába bocsátkozni. Nem engedi lapunk terjedelme, ennek taglalása sem most a célunk. Mélyebben gondolkodó, finomabban, nemesebben érző nők szívéhez appellálunk, kikről meg vagyunk győződve, hogy a jelenkor ezen újabb eszmeáramlatát, az égető szükség által parancsolt tisztességes megélhetési keresetektől eltekintve, bizonyára elítélik; azon nemesen érző nőkhöz intézzük szavunkat, akik tudják, érzik, hogy a természet örök törvényei ellen vívott harc a női nemnek ártalmára van; akik beismerik, hogy a férfiak számára rendelt jogok követelésével a tiszta nőiség, kedves családiasság föláldozása jár. Ettől pedig Isten mentsen! Ezen erények elvetése, — a nyugalom, lelki béke temetése — s az örök boldog élet elvesztése. Gyorsan vallástalanná válik a nő, ami nélkül pedig

szíve olyan lesz, mint a dértől megcsipett virág, melynek szirmai az első szél fuvallatától is már földre hullanak.

Nem ily modern, szórakozást, élvezetet, gyönyört hajhászó nő életéről s gyászos, kárhuzatos végéről, hanem azon jóságos szívvel, nemes lélekkel megáldott szende, hőfehérlékű leányok lelkivilágáról, jövőjéről s igazi, ritka kiváló anyáknak — több hasznos tudnivaló ismertetése mellett — az életéről, hivatásáról kívánunk szólni, kiknek szívében igaz érzés lakik, kik őrzik is azt a tisztaságot, melyet a Teremtő beléjük oltott; kiknek lelki világa az otthon, a családi tűzhely birodalma, hol szívük melegével körülbent áldást ontva szeretetet ébresztenek, melynek nyomán nemes érzések, boldog megelégedés rózsái fakadnak; kik szeretetük derűs fényével a férj homlokáról borít oszlatnak, gyermekeik, hozzátartozóik szívébe örömet, boldogságot varázsolnak; kik a női erények képviselői, a családi szentély védőangyalai, akik igaz hitben becsületesen, példásan, vallásosan élnek... Krisztusi szeretettől lángolva hisznek az Istenben és az örök életben.

Lapunkban kedves hölgyeinknek kis rovatot szántunk azért, hogy papirra vetett érzelmük, gondolatuk itt napvilágot lásson; hogy kifejezessék az alatt a sok női kérdésre nézve uralkodó különféle szempont, elágozó vélemény: hogy úgy — a sok ezerféle ügyes-bajos dolog kellő megvilágításával — tiszta kép derüljön azon világra, melyben, a mai nehéz megélhetési viszonyok mellett egy jámbor, vallásosan gondolkodó s értő nőnek okosan és becsületesen kell élnie. Sikerült ezen rovat vezetőjének Csodányi Mariska úrhölgy öngyűlöletét megnyernünk, kinek kiváló egyénisége, széleskörű tudása és fényesre csiszolt aranytolla bizonyos teljes garanciát nyújt arra, hogy szépen illatozó virágos kert lesz a nők világa, melyben, ha szúr is a tövis, de bizonyára pompázni is fog a rózsák! —öi.

Ország-világ.

Magyar zarándokok a pápa előtt. A pápa száz magyar zarándokot és 300 bécsi diákot külön kihallgatáson fogadott.

Albánia. Vilmos albán fejedelem kormánya tagjaival elhatározta, hogy e hó végén proklamációt fog népéhez intézni, melyben országát királyság rangjára emeli. A hadi készülődés nagyban folyik. Ha szükség lesz rá, a fejedelem maga áll hadserege élére.

Az orléáni szűz szenttéavatása. A hőslékű francia leány boldoggá avatása már néhány év előtt megtörtént, de a francia katolikusok a szentté avatást is sürgették. Ennek processzusa perszerű tárgyalás keretében folyik le, mely e hó 21-én veszi kezdetét. A döntést titkos tárgyalás követi, mely után nyilvánosságra hozzák a szentté avatásra vonatkozó dekrétumot.

A Pázmány-szobor. Az „Alkotmány“ akciójával egyidejűleg a Katolikus Népszövetség felségfolyamodás útján kérte Pázmány Péter szobrának évek óta halasztott felállítását s ezzel az 1897-ben kelt királyi elhatározás végrehajtását. Lett is ennek fogantatja, mert a szoborfelállítási munkálatokat már megkezdték.

Egy kath. pap találmánya. Az amerikai lapok nagy dicsérettel emlékeznek meg Odenbach kath. papról, aki a clevelandi Szent Ignác-egyetem fizikatanára. Odenbach hosszas kísérletezés után újfajta differenciál hőmérőt talált fel, amely a régi rendszerű hőmérők összes hibáitól mentes. Ezt az illető szaklapok elismerik s így a dicsőség e téren egy szerény kath. pap nevéhez fűződik. De azért továbbra is lehet

intelligens és nem intelligens gimpliket fogni a nagyhangú hazug frázissal: a papok butítják a világot.

A huszárok új uniformist kapnak. A hadvezetőség régebben foglalkozik már azzal a tervvel, hogy a huszárok pirosszínű nadrágját másféleszínű nadrággal cseréli ki. A piros huszárnadrág csak addig marad életben, amíg a huszárok a jelenlegi készletet elviselik. Amint elfogy a készlet, a hadvezetőség másszínű nadrággal fogja el látni a huszárságot.

Tisztasági díjak. Elzász-Lotharingiában a közigazgatási hatóságok a legtisztább falvak, házak, udvarok díjazására évenként 1000 és 500 márkás díjakat tűznek ki. A köztisztaság fokozására irányuló törekvés ilyen módon szép eredményekkel is jár és az elzászi falvak lakossága valóságos versenyre kel abban, hogy köztereit és utcáit, házaikat és udvaraikat minél tisztábban tartsa és gondozza. Nem ártana nálunk sem, ha díjakat már nem is tudunk adni, az egészségnek legnagyobb követelményére, a tisztaságra, nagyobb gondot fordítani.

Keresztény üldözés Kis-Ázsiában. A francia lapok azt írják, hogy Kis-Ázsiában nagyarányú keresztényüldözés tört ki. Az örmény patriarcha és a konstantinápolyi görögkeleti patriarcha erőlesen tiltakoztak a török kormánynál, amely nyugodtan nézi a keresztények üldözését.

Katolikus pap — katonai attaché. F. J. Feinler atyját, aki 1871-ben született Németországban s fiatal korában Amerikába került, hol pappá lett s 1909-ben a hadsereg szolgálatába lépett s legutóbb a Filippini szigeteken teljesítette hivatását, az amerikai Egyesült-Államok kormánya Tókióba, Japán katonai attachéjává rendelte ki.

Az Etna háborgásáról írják: Minden jel arra vall, hogy az Etna ki fog törni. Sűrű füstfellegek szállnak föl a vulkán kráteréből és egészen kilencszáz méter magasságig emelkednek a kráter fölé. Az óriási hőség és a kiáramló gőz miatt lehetetlen megközelíteni a krátert, mely szintültig tele van izzó lávával.

Erős földrengés volt Zilléri vidéken. A földlökések nyugatról kelet felé tartottak és néhány másodpercig megrengették messze vidéken a házakat. A lakosság rémülten menekült a szabadba. Nemsokára két újabb földrengés volt érezhető, de gyöngébbek az előbbieknél.

Az orosz fegyverkezés. Az orosz hadvezetőség 430 millió rubelt (arany rubel = 3·81 korona) kíván rögtön s 140 milliót évenként a rendes hadügyi költségeken kívül. Ebből az összegből 400.000 fővel akarják szaporítani a hadsereget. Szépen haladunk a világbéke felé!?

Szerkesztői üzenetek.

Munkatársainknak. A cikkeket, legnagyobb sajnálatunkra, helyszüke miatt, első s mostani számunkban nem hozhattuk. Valamennyit majd sorra fogjuk ejteni. Kérjük további szíves támogatásukat.

Cs. S. Hálás köszönettel vettük az elsőt, gyönyörködtünk benne; kis tartózkodással nyúlunk a másodikhoz, mert az itt most nem aktuális és személyes polémába nem akarunk bocsátkozni. Mivel azonban elvek ellen való harcról van szó, alkalomadtán tán szárnyra bocsátjuk.

Dr. St. L. Szekszárd. Lássá, ha sziklák közt halad is, csak mégis megindult a vonat. Az állomásra úgy az express mint a sárbogárdi vicinális, ha nem is nagy robajjal, de vigyázattal, lassan mégis csak beér.

Dr. H. L. Bácsstopolya. Még mindig nem kaptuk meg, pedig epedve várjuk.

Dr. J. B. Pécs. Ha csak lehet, mégis.

E. J. Pécs. Többek óhajára történt. Mert anyagiakról alig lehet szó s az eredmény is kétséges, jellemzi jóra való, ideális lelkesületemet. Bővebben majd szóval akkor, ha legközelebb viszontlátjuk egymást.

W. J. Sátoraljaújhegy. Az egész évre szóló díjat megkaptam; sajnos, nem engem illet. Rendelési helyére juttattam. A büzdítást, a jókívánatokat köszönöm.

R. F. Bük. Igen örülünk, hogy lapunk szövege nemes szívében oly szép visszhangra talált. Igerjük, hogy „az alap, melyen állni akar“, nem fog megrendülni; az „a kipróbált, legjobb s az egészséges fölépülése is abban a szellemben“ történik. „Vezérszavunk marad „az okos szeretet s a komoly igazságérzet“. Annak pedig a legjobban örülünk, hogy „tényleg várták“. A többi jó tanácsot is a szívébe fogjuk vésni.

R. L.-né, Sopron. Végtelenül sajnáljuk, hogy megtörtént, de nem a szerkesztőséget terheli a hiba. Ne tessék tehát azt és a nem hibás nagyközönséget büntetni. Fátyolt a lelkesedést „tördelőre“ s legyen szent a béke! Aranyszíve ugyebár megbocsát?... Hisszük, reméljük, hiszen... „Int a Kereszt!“

Többeknek. Kapuvár, Csorna. Szívesen hoznók az ottani híreket is, csak küldenek be azokat idejekorán. Megkérjük tehát tudósítóinkat, kegyeskedjenek híreiket minden esetben velünk sürgősen közölni; és kérjük az érdeklődőket, szíveskedjenek velünk oly címetek közölni, akik — a közös szent ügy érdekében — pontos, megbízható tudósítói szerepre vállalkoznának. — Köszönjük a sok kedves biztatást, megtisztelő elismerést. Csöndesen, zajtalanul kívánunk kitűzött célunk felé haladni. Ideális felfogásunk, vallásos meggyőződésünk lesz mindvégig vezérlő csillagunk.

E. K. Budapest. Mint méltóztatott említeni, honorarium nélküli cikkekre, tárcákra s versekre mindig nagyon szívesen reflektálunk és ilyeneket mindenkor hálás köszönettel fogadunk! Tán önönmaga is sejtí ugyebár: anyagiak, sajnos, nem állanak rendelkezésünkre. Szíveskedjék tehát, azokat átolvasás végett hozzánk beküldeni.

D. J. Malomháza. Sőt ellenkezően: nagyon kérjük szíves támogatását s ha lehet, minél gyakrabban. Kedves áldozatát, buzdító sorait s jókívánataikat hálásan köszönjük.

Hirdetések e lapban nagy eredmény- nyel járnak! Olcsó árak!

Mayer Frigyes
ruggyanta-bélyegző gyára
SOPRON
ÚJTELEKI-UTCA 46. SZÁM
A legjobb és legolcsóbb árak!

Egy jókarban levő irodai

álló íróasztal

megvételre kerestetik. Cim a kiadóhivatalban.

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA ○○
KÖNYVKÖTÉSZET ○
VONALZÓINTÉZET

SOPRON, HÁROMHÁZTÉR

(a városház mellett)

Telefon 394.

Elvállaljuk az összes nyomdai munkák elkészítését, u. m.: műveket, hírlapokat, folyóiratokat, ipari és kereskedelmi nyomtatványokat, cégekártyákat, falragaszokat, rőpiratokat stb.

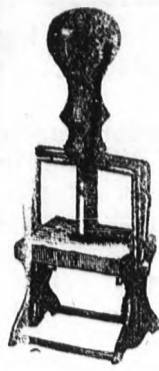
Az összes könyvkötő- és vonalozási munkákat a legpontosabb kivitelben, olcsó áron vállaljuk.

Üzleti könyvek raktáron

Steiner Vilmos
 élő virág-kereskedése

SOPRON
 Várkerület 38/40. sz.
 Megyei telefon 350. sz.

A legszebb és legolcsóbb
**ruggyanta-
 bélyegzőt**
 legjobb anyagból készít
Várad Ignác
 Sopron, Ötvös-utca 8. sz.
 Alapított 1773. — Telefon 113.
 Irógép-szallag s kellékek dús raktára.

IFJ. GECSEG GYULA Telefon 433
 műkelfestő és vegytisztító
 Sopron, Várkerület 20. sz.
 Elvállalok festésre és tisztításra egyenruhákat, ur-
 és női öltönyöket, diszító butorszöveteket, függönyö-
 ket, csipkéket, szőnyeget, napernyőket, keztyűket,
 szőrméket, himzéseket, tollakat, selyem- és szövet-
 ruhákat. Plisszírozás és couflrozás gyorsan készül.

Strohmayer Ferenc
 kárpitos és diszítő
 SOPRON, SZENT-GYÖRGY-UTCA 17. SZÁM.

Elvállal mindennemű stilben be-
 rendezéseket a legegyszerűbbtől a
 legfinomabbig. Mindenféle javítá-
 sok gyorsan és olcsón eszközöltet-
 nek. Tervrajzzal és költségvetéssel
 szívesen rendelkezésre állok.

TÖPFL ANTAL
 díszletfestő és mázó
 Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.
 Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templom-
 festéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb
 és művészi kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

ÉBEL KÁROLY
 képesit. látszerész
SOPRON
 Várkerület 44. sz.
 Javítások gyorsan és olcsón. =

Ajánlja nagy raktárát szem-
 üvegekben finom Rathenowi
 homogén üveggel. Szabadal-
 mazott orrcsípítő, láthatatlan
 rugóval. „Reform“-Barometer
 minden államban szabadal-
 mazva. Látszóvek, finom és
 igen éles üveggel. Thermo-
 meterek, bor- és tejmérők,
 stb. a legolcsóbb árak mellett.

TAKÁCS GYULA :: SOPRON.

Ajánlja magát mindennemű a szakmájába vágó
 munkák pontos és jótállás melletti kivitelére.

Nagy választék
 utazó táskák-
 ban, bőröndök-
 ben és nyereg-
 felszerelé-
 sekben.

Javítások gyorsan és olcsón eszközöltetnek.

Liesingi Back-sör
 Minden **szombán** és **szombaton** egész
 nap **friss** csapolás. Kiváló tisztelettel
Schrems József
 Sopron, Színház-utca 25. szám.

Aisingarits Károly
 bábsütő és gyertyaöntő
 Sopron, Domonkos-utca 3. sz.

Ajánlja a n. é. kö-
 zönségnek dús rak-
 tárát bábsütő-külön-
 legességekben,
 valamint a magas
 klérus részére szük-
 séglendő templomi
 viasz-gyertyákban.

Habermann Gyula
 Sopron, Várkerület 81. sz.
 Telefon-szám 371.

Alkalmi ajándékok!

Olcsó árak! —
 Figyelmes kiszolgálás!

Ajánlja nagy raktárát norin-
 bergi, diszmű- és játékaruk-
 ban. Berndorfi evőeszközök
 és fémáruk gyári árban. Utazó
 kosarak, bőröndök és kézi
 táskák minden kivitelben. —
 Különféle sport-cikkek, tennis-
 raketek és labdák, futballok,
 bel- és külföldi gyártmányok.
 Acéláruk, ollók és zsebkések,
 borotva-készülékek a legeg-
 szerűbbtől a legfinomabb mi-
 nőségben. Francia illatszerek
 nagy választékban. Kefeáruk,
 fésűk és toilett-tükrök csakis
 elsőrangú gyártmányok jót-
 állás mellett.

Legújabb rendszerű
Peronospora-permetezők valamint
 mindennemű kellékek a legolcsóbb
 árak mellett állandóan raktáron. =
 „Peronospora - permetezők“
 javítása gyorsan és olcsón.
GALCSEK JÓZSEF
 építészeti bádigos és peronospora-permetező készítő
 Sopron, Várkerület 8. sz. és Szt.-Lélek-utca 3. sz.